సుభాషిణి

"రాజేంద్ర"

నిద్రనుంచి లేచీ లేవగానే చక్కగా సూర్యుని ధ్యాన నిమగ్నులయ్యారు సుబ్రహ్మణ్యంగారు. కొంతసేపటి తర్వాత "ఈరోజు అంతా సవ్యంగా జరిగిపోవాలి" అనుకొని కళ్ళు తెరిచారు.

ఆదివారంగనక ఆయన లేచేసరికి ఉదయం తొమ్మిదయింది. ఆయన భార్య సూర్యకాంతం ఇంట్లోనే వున్నప్పటికీ, ఆయన అంతసేపూ పడుకొనేవున్నా లేపకపోవటానికి కారణం అది ఆదివారం కావటమే!

కళ్ళు తెరిచి, చెవులు 'వంటింటిరేబ' గ్రాహకయంత్రంగా సిద్ధంచేసుకొనేసరికి-

"సుధాకరంసార్! ఎక్స్‌ప్రెస్ లెటర్" అని తపాలాబంట్రోతు కేక వినిపించింది.

"వచ్చితిమి" అనుకొని లేచి, వీధి వాకిలి దగ్గరకు వెళ్ళారు.

"మాఅబ్బాయి లేడు. ఉత్తరం సంతకం చేసి నేను తీసుకోవచ్చుగదా!" అని చెయ్యి ముందుకు చాచారు.

"ఓ ఎస్, తీసుకోవచ్చును సార్" అని అతను సంతకంకోసం ఒక కాగితం ఇచ్చాడు. అందులో ఒకటోఅంకె వున్న చోట సంతకం చేసి, ఉత్తరంతీసుకొని కవరుమీద అక్షరాలు చూస్తూ సుబ్రహ్మణ్యంగారు లోపలికి తిరి

★ సుభాషిణి ★

గారు. మామూలుగా ఆయనకు కుమారుడికి వచ్చే వుత్తరాలు చూసే అలవాటులేదు. అది జరూరు ఉత్తరం కావటంచేత 'ఏదైనా' ఉద్యోగం వచ్చేవిషయానికి సంబంధించిన దేమో అనే ఆశచేత 'ఎక్కణ్ణుంచా' అని చూశారు.

ఆయన గుండె నిజంగా ఒక్కసారి అగి వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. చెమటపోసింది. ఆ ఉత్తరాన్ని గట్టిగా చేతిలో పట్టుకొని, నిలువునా నిల్చుని, కళ్ళుమూసుకొని రెండు నిముషాలు 'పరమేశ్వరా' అని ధ్యాననిమగ్నులయ్యారు. అప్పుడే ఎదురుగా సూర్యకాంతం వచ్చినిల్చుని ఉత్కంఠతో భర్తను చూసింది. మొదట చేతిలో ఉత్తరం వుండటంచేత సంతోషం కలిగి చిరునవ్వు నవ్వింది. తర్వాత ఆయన ధ్యాననిమగ్నత చూసి గాభరాపడి నిల్చిపోయింది.

ఆయన కళ్ళు తెరిచారు. ఎదురుగా భార్య కనిపించింది. వెంటనే ఉత్తరాన్ని జేబులో వుంచేశారు.

'ఆ ఉత్తరం ఏమిటండీ' అని ఆమె అడగాలనుకొంది. కానీ ఆయన ఉత్తరాన్ని జేబులో దాచడంతో 'ఏదోలే' అని వూరుకొంది.

"ఇవాళ చాలఆలస్యంగా లేచారు. ముఖం కడుక్కోండి. కాఫీ తయారయింది" అని లోపలికి వెళ్ళిందామె.

ఆయన గదిలోకి వెళ్ళి మళ్లీ మంచంమీద కూర్చున్నారు. మరోకసారి కవరు చూశారు. కవరును ఊరికే అటూ ఇటూ త్రిప్పిచూశారు అయినా చింపడానికి మనస్కరించలేదు. దగ్గరవుంచుకొని అబ్బాయి రాగానే అడిగి తెల్సుకోవడమే మంచిదనుకొన్నారు. ఉత్తరాన్ని డ్రాయరులో పడేసి పెరటిలోకి వెళ్లిపోయారు.

సుధాకరం వచ్చేవరకు—ఆయన ఆలోచిస్తూనే వున్నారు.

'ఎవరీ సుభాషిణి? ఎంతధైర్యంగా ఉత్తరం రాసింది. నిజానికి ఆడపిల్లలు ఉత్తరాలు రాయకూడదని కాదు ఆయన అభిప్రాయం. కానీ తన కొడుక్కు ఈ అమ్మాయెవరో ఉత్తరం రాయటంలో ఉద్దేశం ఏమైనా వుండొచ్చునూ అని!

ఉదయం కాఫీ కాగానే ఆయన భార్య సూర్యకాంతంతో అన్నారు.

"నేను నీకెప్పుడైనా...ఇన్నేళ్ళ మన జీవితంలో ఎప్పుడైనా ఉత్తరం రాశానా?"

"అయ్యో! మనకంత అదృష్టంకూడానూ! ఒకసారి మీరు మద్రాసుకు పనిమీదవెళ్లి పదిహేను రోజులుండి పోయారు. అప్పుడైనా ఒక కార్డు ముక్కైనా రాయలేదు. మీ స్నేహితుడికి మాత్రం రోజుకో పెద్ద ఉత్తరం రాశారు. అసలు నేను లేనప్పుడు మీకు జ్ఞాపకం వుంటానా అని నేను ఒకసారి పుట్టింటికి వెళ్ళి రెండు నెలలున్నాను. మీగురించి ఒక్క విషయం తెలియక చచ్చిపోయాను. కానీ మీరుమటుకు "ఏం సూర్యకాంతం బావున్నావా!" అని ఒకముక్క రాయలేకపోయారు. చెప్పొచ్చారిప్పుడు..."

తెంపలేసుకున్నారాయన.

"పోనీ ఇది చెప్పు. నువ్వు నాకెప్పుడైనా ఒక ఉత్తరంలాంటిది రాశావా! పోనీ ఇంతవరకైనా రాశావా"

"అయ్యో! ఎంత మాటన్నారూ! ఇన్నాళ్ళ బ్రతుకులో లేనిది ఇప్పుడేమిటి మీకు ఉత్తరాలమీద ఏదో మోజు కలిగినట్టుంది. రోజుకో ఉత్తరం రాస్తారా చెప్పండి. కొన్నాళ్లు హాయిగా మా పుట్టింటికి వెళ్ళికూర్చుంటాను."

"ఇక లాభంలేదు" అని ఆయన అక్కణ్ణుంచి లేచి తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయారు.

'తన భార్య అట్టే చదువుకోకపోవడం ఎంత దురదృష్టం. నిజానికి ఆమె తనదగ్గర లేనప్పుడు తనకు ఆమెతో ఎన్నో చెప్పాలనిపించేది. కానీ ఎలా చెప్పగలుగుతాడు. ఉత్తరం రాస్తే, ప్రతివాక్యమూ 'తను రాసిన ఉద్దేశంతో' ఆమె ఎలా అర్థం చేసుకోగలుగుతుంది! అందుకని ప్రతి భావాన్నీ తనలో తాను చంపుకోవలసి వచ్చేది. ఇట్లా ఎన్నో గొప్ప గొప్ప భావాల్ని తను చంపేసుకొన్నాడు.

'మనిషి' అన్నవాడికి మనిషివంటి భార్య అత్యవసరం. బాగా చదువుకొన్నవాడూ విజ్ఞుడూ, సంస్కారీ అయిన మగవాడికి తెలివిగల చదువుకొన్న భార్య అవసరం, అదీ నిసలైన దాంపత్యం. అదే...ఒక పల్లెలో వెంకయ్యకు అతనిలాగే కష్టపడగలిగినదీ, జీవంవున్నదీ అమాయకురాలూ అయిన పిల్ల పెళ్ళామయితే అందులో 'మజా'వుంటుంది. మంచి బరువువేసిన బండికి మంచి హుషారయిన ఎడ్లుకట్టే వుంటే 'ఇది' ఇంకెందులో వుంటుంది!

అందుచేత బియ్యే పాసయి నేడో రేపో ఉద్యోగంలో ప్రవేశించబోతున్న తనకొడుకు చదువుకొన్న ఒక అందమైన, చురుకైన అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకోవడం సబబుగానే వుంటుంది. పెళ్ళికి ముందు 'పిల్లా' 'పిల్లవాడూ' ప్రేమించుకోవడం కూడా ఆరోగ్యకరమైనదే. కానీ ఇలా పెళ్ళికి ముందే ఉత్తరాలు రాసుకోవడం తనకెందుకో ఇష్టపడడంలేదు. ముఖ్యంగా ఓక పెళ్ళికాని ఆడపిల్ల, ఒక పెళ్ళికాని యువకుడికి ఉత్తరమనేది రాయడాన్ని, 'తన సనాతనపు బుర్ర' అంగీకరించలేకుండా వుంది.

ఇంతకూ ఈ అమ్మాయి ఎవరయి వుండొచ్చు. కాలేజీలో కూడా చదువుకొందేమో...కానేకాదు. అలా అవడానికి వీలు లేనేలేదు. ఆ కాలేజీలో ఆడపిల్లలు చదవరు. వాళ్ళకు వేరే కాలేజీవుంది. ఎక్కడైనా స్నేహితులింట్లో చూసుకొన్నారేమో ... ఏమో ... ఎవరయినా కావచ్చు. ఎక్కడైనా కలుసుకొని, ఒకర్నిగురించి ఒకరు తెలుసుకొని, ఒకర్ని ఒకరు ఇష్టపడి ప్రేమ కుదిరిపోయి

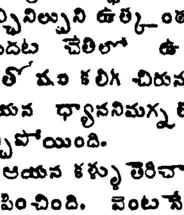

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, నీ సరియైన దర్యమునుగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్న యెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

వుండొచ్చు. అవును అంతే..."హరహరా...సాంబశివా...ఏమిటి నన్నింత దుర్బలుణ్ని చేశావేమిటయ్యా! స్వామీ! క్షమించు" అని వెంటనే ఆయన మానసికంగా లెంపలు వేసుకొని ధ్యాననిమగ్ను లయిపోయారు.

అట్లా ఆయన కొంతసేపు మాత్రమే ధ్యానంలో వుండగలిగారు. మళ్ళీ ఆలోచనలో పడిపోయారు.

తనకొడుక్కు ఎవరూ కానీ కట్నం ఇవ్వవలసిన అవసరంలేదు. మగవాడు ఒకడు ఇచ్చేనా బాగుపడుతాడు. స్వశక్తితో బాగుపడుతాడు. అమ్మాయి మంచిది కాకపోతే...ఎంతకట్నం వచ్చి ఏంలాభం? అబ్బాయికి అమ్మాయి వచ్చితే చాలు. వున్నది ఒకేకొడుకు. తను అతనికి పెద్ద ఆస్తి మిగల్చకపోయినా బియ్యేవరకు చదివించాడు. కావలిస్తే ఇంకా చదువుకొంటాడు. ఏదో ఒక ఉద్యోగమంటూ రాకుండాపోదు. స్వంతానికి ఈ ఇల్లుంటుంది. ఇంతకన్న ఏంకావాలి మనిషికి?

అదీగాక ఈమధ్య సుధాకరం ఒకకథ రాశాడు. అందులో ఒకయువకుడు చస్తే కట్నం పుచ్చుకోనని ప్రతిజ్ఞ చేస్తాడు. అదే కథలో మరో అమ్మాయి తనుచస్తే కట్నమడిగేవాణ్ణి పెళ్ళిచేసుకోనని పట్టుపడుతుంది. చివరికి ఈ అమ్మాయికి తగిన వరుడూ లభిస్తాడు; అబ్బాయికి తగిన వధువూ లభిస్తుంది! దీనినిబట్టి అబ్బాయికి కట్నం పుచ్చుకోవడం ఇష్టంలేదని అనుకోవచ్చు. నిజానికి తనకూ ఇష్టంలేదు. ఈమధ్య ఒకరు నాలుగువేలు కట్నమిస్తామని వస్తే తను అదే చెప్పాడు. "మా అబ్బాయికి మీ అమ్మాయి నచ్చడం అతిముఖ్యం. కట్నం విషయం కూడా అతని ఇష్టాయిష్టాలమీదనే ఆధారపడి వుంటుంది" అని. తను ఐదువేల రూపాయలు కట్నం తీసుకొన్నాడు. తీసుకుంటే ఏమయింది! దానితో తను బాగుపడ్డాడా? లేదు. ఆడబ్బుతో వ్యాపారం పెట్టారు. రెండేళ్ళలో ఆ వ్యాపారం దివాలా తీసింది. ఆ దిగులుతోనే తండ్రి ప్రాణం వదిలాడు. ఆయన పోయింతర్వాత తనకు కాళ్లూ చేతులూ ఆడలేదు. చాల పెద్దవాడయ్యేవరకు కూడా తను తండ్రి సంపాదనమీదే ఆధారపడుతూ, ఆయనకు అన్ని పనులలోనూ సహాయంగా వుంటూ, చాల హాయిగా గడిపేశాడు. అట్లా తను బ్రతికి వున్నంతవరకు తన కొడుక్కుకూడా హాయిగా బ్రతికే హక్కు వుంది. ఎందుకో తనను చాలా కాలంగా ఒక అనుమానం, ఒక భయంవంటేది పీడిస్తోంది. తన కొడుక్కు కట్నం తీసుకొంటే తనుగూడా తండ్రిలాగు రెండేళ్ళలో చచ్చిపోతాడేమో!......సుబ్రహ్మణ్యంగారు ఈ రీతిని సాయంకాలం సుధాకరం వచ్చేవరకు ఆలోచిస్తూనే వున్నారు.

సుధాకరం రాగానే ఆయన అతన్ని తన గదిలోకి పిలిచారు.

"నీకు ఏదో ఉత్తరం వచ్చినట్లుంది. చూడూ," అని తాపీగా ఉత్తరం తీసి యిచ్చారు. అతను అక్కడే ఆ కవరుచించి ఉత్తరం చదువుకోసాగాడు. ఆయన అతని ముఖంలో భావాలకోసం వెదుకుతున్నారు. సుధాకరం ముఖంలో ఎక్కువ మార్పేమీ కనిపించలేదు. ఒక్క చిరునవ్వుతో ఉత్తరం కవరులో వుంచి, జేబులో వుంచుకొని, చక్కా తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. ప్రశ్నకు జవాబు దొరకని విద్యార్థిలా నిల్చుండిపోయారు సుబ్రహ్మణ్యంగారు.

మళ్లీ ఆ రాత్రి భోజన సమయంవరకు ఆ విషయమే ఆలోచిస్తున్నారు.

'ఆ అమ్మాయెవరో వెంటనే పెళ్ళి చేసుకొందామని రాసిందేమో. అందుచేతనే ఇప్పుడే ఏంపెళ్లి' అని చిరునవ్వు నవ్వాడేమో సుధాకరం! 'ఇప్పుడే ఏం' అని ఎందుకనుకోవాలి. ఇంతవయస్సులో ముగురు పిల్లల్ని కన్నవాళ్ళను తనెరుగును. తను కూడా ఈ వయసులోనే పెళ్ళి చేసుకొన్నాడు. నిజానికి 'పెళ్ళి వయసు' అంటే ఇదే. తను ఇదివరకు చాలా పనులలో నిమగ్నుడై వుండటంవల్ల కొడుకు పెళ్ళివిషయం అంత శ్రద్ధగా ఆలోచించలేదు. చూడగా చూడగా ఇప్పుడు తన తక్షణ కర్తవ్యం కొడుక్కు పెళ్లి చేయడమే ననిపిస్తోంది. పెళ్ళి చేయదలచుకుంటే, సుధాకరం పెళ్లి చేసుకోడానికి సిద్ధంగా వున్నట్లయితే, తన ఎరుకలో ఇద్దరమ్మాయిలు చాల ఉత్తములైన వారున్నారు. అందులో ఎవరిని కావలసినా సునాయాసంగా కోడలుగా తెచ్చుకోవచ్చు. ముఖ్యంగా సూర్యనారాయణమూర్తి గారమ్మాయి అందంగా వుండటమేగాక చదువుకొన్నది. తెలివైనదీ, వినయవతి కూడాను. అలాంటిదయితే ఇంట్లో ఏరగడా లేకుండా చాలా సాఫీగా జరిగిపోతుంది.

హఠాత్తుగా ఆయనకు ఒక అతిముఖ్యమైన విషయం జ్ఞాపకంవచ్చింది. ఆ జ్ఞాపకం ఆయన్ను ఆనందపరవశింపద హృదయుణ్ణి చేసి వేసింది. సూర్యనారాయణమూర్తిగారమ్మాయి పేరు 'సుభాషిణి' అని ఠక్కుమని జ్ఞాపకం వచ్చింది. దానితో ఇంక 'ఇదేదో తొందరగా తేలిపోవాలనే' తొందర ఎక్కువైంది. అయితే ఈ విషయాన్ని ఎట్లా తేల్చాలో మాత్రం ఆయనకు బోధపడలేదు. తనంత పెద్దవాడు. "అబ్బాయ్. నీకెవరో ఆడపిల్ల ఉత్తరం రాసినట్లుంది. ఆ అమ్మాయెవరూ...ఏం రాసిందీ కాస్త చెబుదూ" అని ఎలా అడగటం? అందుకని ఇక అడగక్కర్లేదని తేల్చుకొన్నారు. 'సుభాషిణీ' అంటే ఆఅమ్మాయే అయివుంటుంది. తనతో సుధాకరంసూర్యనారాయణమూర్తిగారింటికి రెండుసార్లు వచ్చాడుకూడాను. అప్పుడు ఒకర్నొకరు చూసుకోవడం తటసించి వుంటుంది. ఆ అమ్మాయి వీడంటే తప్పకుండా ఇష్టం కలిగివుంటుంది. అంతా తల్లిపోలిక; చక్కగావుంటాడు. ' ఎవరైనా ఇష్టపడాల్సిందే!

ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి ఆయన వెంటనే సూర్యనారాయణమూర్తిగారికి ఒక ఉత్తరం రాసేశారు. ఉత్తరంసారాంశం "అయ్యా... మా అబ్బాయి మీ అమ్మాయి ప్రేమించేసుకొన్నారు. రోజులు మారిపోయాయి. మనం వాళ్ళ ఇష్టప్రకారం నడచుకోవడంధర్మం. ఏమంటారూ?" అని ఆ ఉత్తరం 'ఉత్తర' వేగాన చిరునామాదారుకు వెళ్ళిపోయింది!

అయితే ఆరాత్రి భోజనం చేస్తున్నప్పుడు ఒకవిషయం జరిగింది

"నేను రేపుఉదయం బయలుదేరి విజయవాడ వెళ్ళాలి నాయనా! అక్కడ స్నేహితుడొకాయన 'సుభాషిణి' అని ఒక పత్రికను ఎల్లుండి సాయంకాలం ప్రారంభోత్సవం జరిపిస్తున్నాడు. ఈ రోజువచ్చిన ఉత్తరం అక్కణ్నుంచే వచ్చింది;" అన్నాడు సుధాకరం.

సుబ్రహ్మణ్యంగారు విస్తుపోయారు. ఒక్కక్షణం అక్కడే కళ్ళుమూసుకొని "స్వామీ! నేను అనేకదౌర్బల్యాలు కలిగిన సామాన్య మానవుణ్ణి. వాటికి అతీతుణ్ణి కాలేను క్షమించు"అనుకొన్నారు.

"సరే...వెళ్ళిరా" అని వూరుకొన్నారప్పటికి.

మరునాడు సుధాకరం వెళ్ళిపోయాడు. ఆ మరునాడు సూర్యనారాయణమూర్తిగారి నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది.

"సుబ్రహ్మణ్యం గారికి,

నమస్కారాలు. మీ ఉత్తరం ఇంత క్రితమే అందినది. మా అమ్మాయి, మీ అబ్బాయి ప్రేమించుకోవడం చాల హర్షదాయకమైనది. మీరుకూడాసుముఖంగా వున్నందుకు మాయింట్లో అందరూ చాల సరదా పడిపోతున్నారు. అన్నట్లు మా అమ్మాయిపేరు మీరు కొంత తప్పురాశారు. బహుశః రాసేప్పటి పొరబాటయివుంటుంది. మా అమ్మాయిపేరు సుభాషిణికాదు. 'సుహాసిని!' నేను రెండురోజుల్లో అక్కడికి వస్తున్నాను. అన్నివిషయాలూ సమక్షంలో మాట్లాడవచ్చును :

ఇట్లు,
భవదీయుడు,
సూర్యనారాయణమూర్తి."

ఆనందంతో ఆయనకళ్లు ఆర్ద్రములైనాయి. "పేరేదయితేనేం! నువ్వు తప్పకుండా 'సుభాషిణి' వవుతావు తల్లీ!" అని కళ్ళుమూసుకొని ధ్యాననిమగ్ను లయిపోయారు.

★